कर्णिनालीकनाराचा वत्सदन्तोपबृंहणाः। तोमराः सोमकलशाः पवित्राणि धनूंषि च।
असयोऽत्र कपालानि पुरोडाशाः शिरांसि च। हविस्तु रुधिरं कृष्ण तस्मिन् यज्ञे भविष्यति।
दृप्ताः परिघयश्चैव शक्तयो विमला गदाः। सदस्या द्रोणशिष्याश्च कृपस्य च शरद्वतः। ४७९५
इषवोऽत्र परिस्तोमा मुक्ता गाण्डीवधन्वना। महारथप्रयुक्ताश्च द्रोणद्रौणिप्रचोदिताः।
प्रतिप्रास्थानिकं कर्म सात्यकिस्तु करिष्यति। दीक्षितो धार्त्तराष्ट्रोऽत्र पत्नी चास्य महाचमूः।
घटोत्कचोऽत्र शामित्रं करिष्यति महाबलः। अतिरात्रे महाबाहो वितते यज्ञकर्मणि।
दक्षिणा त्वस्य यज्ञस्य धृष्टद्युम्नः प्रतापवान्। वैतानिके कर्ममुखे जातो यः कृष्ण पावकात्।
यदब्रुवमहं कृष्ण कटुकानि स्म पाण्डवान्। प्रियार्थं धार्त्तराष्ट्रस्य तेन तप्ये ह्यकर्मणा। ४८००
यदा द्रक्ष्यसि मां कृष्ण निहतं सव्यसाचिना। पुनश्चितिस्तदा चास्य यज्ञस्याथ भविष्यति।
दुःशासनस्य रुधिरं यदा पास्यति पाण्डवः। आनर्द्दं नर्द्दतः सम्यक् तदा सत्यं भविष्यति।
यदा द्रोणञ्च भीष्मञ्च पाञ्चाल्यौ पातयिष्यतः। तदा यज्ञावसानन्तत् भविष्यति जनार्द्दन।
दुर्य्योधनं यदा हन्ता भीमसेनो महाबलः। तदा समाप्यते यज्ञो धार्त्तराष्ट्रस्य माधव।
सुषाश्च प्रसुषाश्चैव धृतराष्ट्रस्य सङ्गताः। हतेश्वरा नष्टपुत्रा हतनाथाश्च केशव। ४८०५
रुदन्त्यः सह गान्धार्य्या श्वगृध्रकुरराकुले। स यज्ञेऽस्मिन्नवभृथो भविष्यति जनार्द्दन।
विद्यावृद्धा वयोवृद्धाः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ। वृथा मृत्युं न कुर्व्वीरंस्त्वत्कृते मधुसूदन।
शस्त्रेण निधनं गच्छेत् समृद्धं क्षत्रमण्डलं। कुरुक्षेत्रे पुण्यतमे त्रैलोक्यस्यापि केशव।
यदत्र पुण्डरीकाक्ष विधत्स्व यदभीप्सितं। यथा कार्त्स्न्येन वार्ष्णेय क्षत्रं स्वर्गमवाप्नुयात्।
यावत् स्थास्यन्ति गिरयः सरितश्च जनार्द्दन। तावत् कीर्त्तिभवः शब्दः शाश्वतोऽयं भविष्यति। ४८१०
ब्राह्मणाः कथयिष्यन्ति महाभारतमाहवं। समागमेषु वार्ष्णेय क्षत्रियाणां यशोधनं।
समुपानय कौन्तेयं युद्धाय मम केशव। मन्त्रसंवरणं कुर्व्वन्नित्यमेव परन्तप।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि कर्णवाक्ये चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः॥ १४० ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ कर्णस्य वचनं श्रुत्वा केशवः परवीरहा। उवाच प्रहसन् वाक्यं स्मितपूर्व्वमिदं यथा।
॥ भगवानुवाच ॥ अपि त्वां न लभेत् कर्ण राज्यलम्भोपपादनं। मया दत्तां हि पृथिवीं न प्रशासितुमिच्छसि।
ध्रुवो जयः पाण्डवानामितीदं न संशयः कश्चन विद्यतेऽत्र। जयध्वजो दृश्यते पाण्डवस्य समुच्छ्रितो वानरकेतुरुग्रः। ४८१५
दिव्या माया विहिता भीमसेन समुच्छ्रिता इन्द्रकेतुप्रकाशाः। दिव्यानि भूतानि जयावहानि दृश्यन्ति चैवात्र भयानकानि।
न सज्जते शैलवनस्पतिभ्य ऊर्द्ध्वं तिर्य्यग्योजनमात्ररूपः। श्रीमान् ध्वजः कर्ण धनञ्जयस्य समुच्छ्रितः पावकतुल्यरूपः।
यदा द्रक्ष्यसि सङ्ग्रामे श्वेताश्वं कृष्णसारथिं। ऐन्द्रमस्त्रं विकुर्व्वाणमुभे चाप्यग्निमारुते।
गाण्डीवस्य च निर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः। न तदा भविता त्रेता न कृतं द्वापरं न च।
यदा द्रक्ष्यसि सङ्ग्रामे कुन्तीपुत्रं युधिष्ठिरं। जपहोमसमायुक्तं स्वां रक्षन्तं महाचमूं। ४८२०